

Spis treści

Od autora	9
Rozdział 1. Teoria i metodologia	13
1.1. Wprowadzenie	13
1.2. Przedmiot, cel i założenia rozprawy z perspektywy antropologicznej ewolucji idei ochrony uchodźców. Kazus Urzędu Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców	15
1.3. Inspiracje teoretyczne	28
1.4. Etnografia wielomiejscowa i autoetnografia	37
1.5. Stan badań nad kulturą organizacyjną UNHCR-u	44
Rozdział 2. UNHCR w kontekście amerykańskiej kultury prawnej i organizacyjnej	49
2.1. UNHCR w XX wieku: „Maszyna do Drenażu Mózgów” czy „Ambasada Uchodźców”?	49
2.2. Od indywidualizmu do kolektywizmu w podejściu UNHCR-u do uchodźców	60
2.3. Budowanie relacji pomiędzy jednostką a UNHCR-em poprzez proces „rekrutacji talentów” – rytuały humanitariuszy	71
2.4. Dyktatura sprawozdawczości: kreatywna rachunkowość uchodźcza w UNHCR-ze	81
2.5. Wewnętrzne rytuały organizacyjne UNHCR-u w XXI wieku – architektura amerykańskiego Panoptykonu	86
2.6. Kodeks zachowania korporacyjnego	92
2.7. W poszukiwaniu paradygmatu podejścia do przymusowej migracji: humanitaryzm czy solidaryzm jako narzędzie ochrony międzynarodowej	98
2.8. Podsumowanie	107

Rozdział 3. Północny Kaukaz – jurydika „żywego prawa” w Rosji	115
3.1. Wstęp	115
3.2. Czynniki decydujące o postawach wobec migracji z Północnego Kaukazu	121
3.3. „Odpowiedzialne wejście i wyjście” – kaukaskie operacje gabinetowe UNHCR-u	126
3.4. Ogólna charakterystyka warunków pobytu i pracy UNHCR-u na Północnym Kaukazie	138
3.5. Postawy wzajemne pracowników lokalnych UNHCR-u	146
3.6. Niebezpieczeństwa wiedzy o kraju pochodzenia a technologia budowania siatki wpływu na Północnym Kaukazie	152
3.7. Postawy organów władzy republik wobec UNHCR-u i jego partnerów	158
3.8. Adat i UNHCR na Północnym Kaukazie	162
3.9. Podsumowanie	171
Rozdział 4. Tadżykistan – pomiędzy basmaczami i aparaczkami	174
4.1. Wstęp	174
4.2. Uchodźcy wewnętrzni i uchodźcy z Afganistanu w Tadżykistanie	183
4.3. Oficer ds. ochrony decyduje o życiu lub śmierci uchodźcy	189
4.4. Rutynowe sprawy azylowe UNHCR-u w Duszanbe	200
4.5. Tadżycy na granicy Polski – próba skonstruowania profilu „idealnego” uchodźcy. Liminalność przejścia w stan ochrony w „świecie nasyconym mediami”	204
4.6. Bezpieństwocy w Tadżykistanie – próba lobbingu legislacyjnego w przestrzeni pola norm kulturowych	208
4.7. Podsumowanie	211
Rozdział 5. Interwencja humanitarna na Ukrainie	215
5.1. Wstęp	215
5.2. Czynniki decydujące o mojej misji w Mariupolu i Siewierodonecku	218
5.3. Gabinetowe operacje UNHCR-u na rzecz uchodźców wewnętrznych na Ukrainie: trudności w rozumieniu pojęcia „pomocy humanitarnej” na Ukrainie po wypadkach na kijowskim Majdanie	221
5.4. Ogólna charakterystyka sytuacji humanitarnej w Mariupolu i na Ługańszczyźnie od września 2014 do marca 2015 roku	229
5.5. Postawy wzajemne pracowników lokalnych	235
5.6. Metodologia pracy UNHCR-u na Donbasie	242
5.7. Postawy władz ukraińskich i separatystów wobec pomocy humanitarnej ONZ	245
5.8. UNHCR i pomoc prawna dla uchodźców wewnętrznych	250
5.9. Podsumowanie	255

Rozdział 6. Kазus Somalilandu – tradycja klanowa przeciwko wizji neokolonizacji przez Narody Zjednoczone	259
6.1. Wstęp	259
6.2. Kto jest kim w Somalilandzie: „uchodźca” – „uchodźca wewnętrzny”	271
6.3. System recepcyjny dla uchodźców zewnętrznych i wewnętrznych.	277
6.4. Życie powszednie uchodźców w Hargejsie na podstawie ich skarg do UNHCR-u	284
6.5. „Pokojuowe współistnienie” jako metoda budowania przez UNHCR wielokulturowego modelu „ochrony” uchodźców w Somalilandzie. Opozycja wobec tradycyjnych systemów rozwiązywania sporów i konfliktów	295
6.6. Bezpieństwocy w Somalilandzie	299
6.7. Podsumowanie	303
Rozdział 7. Turcja – przewrót w systemie światowej ochrony uchodźców w XXI wieku	307
7.1. Wstęp	307
7.2. „Humanitaryzm musi się opłacać” i inne tureckie ograniczenia w ochronie uchodźców	308
7.3. Ogólna charakterystyka warunków pobytu uciekinierów wojennych i uchodźców w Turcji.	318
7.4. Władza „patrona” i wzajemne postawy pracowników lokalnych UNHCR-u	321
7.5. Postawy władz tureckich wobec pomocy humanitarnej i działań UNHCR-u	326
7.6. Czy Turcja jest bezpiecznym krajem trzecim?	330
7.7. Podsumowanie	334
Rozdział 8. Zakończenie	339
8.1. UNHCR i dążenie do władzy	342
8.2. Narzędzia globalnej misji: cyberhumanitaryzm dla zarządzania masowym napływem ludności	348
8.3. Mít ucieczki od Panoptykonu do rzeczywistego świata uchodźców na peryferie systemu	352
8.4. Wiedza tajemna Wysokiego Komisarza i autoetnografia	355
Bibliografia	357
Wybrane źródła internetowe	370
Abstract	373
Aneksy	376
Słownik angielsko-polski wybranych terminów języka zawodowego UNHCR-u. .	376

Fotografie	383
Ilustracje	405
Indeks nazwisk	409
Indeks instytucji	415